

Să nu perdem din vedere, că nici o avere curată nu s'a stins și nu s'a ținut fără numai prin cruțare, și tot așa nici o avere, afară de păgubiri, nu s'a risipit decât numai prin împrăștiere ușuratică. Cruțarea este izvor de bunăstare, iară necruțarea de lipsă și de sărăcie. Cruțarea dă omului aripi, cu care încet-încet să înalță din noroiul sărăciei; iară necruțarea este o piatră de moară legată la picioarele celui ce să înecă, și care din ce în ce tot mai mult îl trage în noroiul sărăciei.

Și acum să vedem, ce este cruțarea? Cruțarea este folosirea cu înțelepciune a câștigului nostru. Zic cu înțelepciune, adică: nefiind nici ușuraticii la dare, dar nici sgârșiți la ținere; nedând nici prea mult pentru ce nu trebuie, nici prea puțin pentru ce trebuie.

Fiecare om cu bună judecată face o deschilinire între lipsele sale. Între lipsele sale va afla unile, pe cari dacă nu le împlinește, trebuie să sufere păgubi, abunăoară datoriile neîmpăcate îi pot face profeșe păgubicioase; apoi de acelea, pe cari dacă el le împlinește, are o dobândă, abunăoară cumpără un pământ, o marvă, și în fine de acelea, fără de cari el poate trăi și cari sunt numai lipse închipuite, cum abunăoară sunt făturile în haine, părăzile cu mâncarea și beutura. — Însămnatatea lor este așa după cum vă spusei. Locul cel dintăiu îl ocupă, cele ce ne fac păgubi, pe acestea nici când să nu le lăsăm; pe cele de al doilea — aducătoare de dobândă — să le împlinim, dacă se poate; iară pe cele de al treilea — cele închipuite — să le stărpim cu totul din șirul lipselor noastre. Fala și măsurarea oamenilor, spre a nu se lăsa unul mai pe jos decât altul, este un lucru prost și fără nici un rost. Deschiliniți sunt oamenii, deschilinită trebuie să fie și starea lor. Sunt unii mai isteți, mai harnici, mai cu noroc, alții mai puțin harnici, mai puțin isteți, mai cu puțin noroc. Ce este acum mai drept și mai cu cale, decât ca să fie deschilinire și în starea lor? Cel ce câștigă mult, poate și cheltui mai mult și să-i și mai rămână ceva; cel ce câștigă puțin, să cheltue puțin, ca și lui să-i mai rămână ceva. — Darea nici când să nu fie mai mare ca primirea. Fiecare primire să-și lase urma sa pe fundul lăzii — bani albi pentru zile negre —. Cel ce cheltue mai mult decât ce câștigă, nici când nu se poate ține cu drept de cruțător adevărat. Apoi cruțătorul cu puțin face mult; iară cu mult a face puțin, este un lucru, la care toți ne pricepem. Unui măestru lemnar se dădu-se un lemn gros să facă un fus de moară. El, de măestru ce eră, a îndreptat lemnul acuş de dreapta acuş de stânga, acuş de o parte acuş de cealaltă, până ce din lemnul gros, în loc de fus la moară, a ajuns de a făcut o

coadă de topor. Știu, că nici voi nu veți zice, că și acela a fost un măestru isteț. Și la cruțara se cere ceva istețime, cu care nu ne putem toți lăuda, și la care trebuie să ne deprindem.

Venind timpul a fi adunat și noi ceva în grânarele noastre, să ne reamintim truda și osteneala cruntă până am câștigat, lipsa și năcăzul de când nu le-am avut și le-am dus dorul, să ne reîmprospătăm bucuria, decând le-am văzut în mâinile noastre, și înainte de a-le împrăști cu ușurință, să le privim lung și să ne zicem: Cât de mult ți-am dus dorul, cât am ostenit pentru tine, ce bucuros sunt, că te am, și ce bine mi-ai prinde, de te-aș avea în totdeauna, și acum să te dau, să nu te mai văd și iar să-ți duc dorul? De zece ori să ne zicem: Ba nu. Și dacă totuș trebuie să le dăm, să le dăm cu bună rânduială și pentru mare treabă.

Cruțarea în felul acesta este și o virtute creștinească de mare lipsă pentru zilele noastre.

Cruțarea ne ferește de multe sminte și păcate și ne deprinde la lucruri bune.

Așa ne ferește de păcatul de a însărcina averile noastre strămoșești cu datorii și chiar de ale împrăști, având fiecare a le lăsa moștenire sfântă următorilor noștrii. Ne ferește de păcatul nesățului în mâncare și beutura și de făturile în haine. Înțeleptul Solomon zice: Omul, căruia îi place în ospete, în lipsă va fi, și cel ce iubește vinul și untul de lemn, nu să va îmbogăți, apoi toată ostâncala omului de ar merge în gura lui, sufletul lui încă nu se va sătura.

Apoi cel ce a învățat a prețui munca sa, va ști a prețui și munca aproapelui și astfel să va feri de păcatul de a-l vătăma în averea lui cu furătura și pe alte căi, cu atât mai vârtos, că având el în îmbelșugare, nu va stă după munca nimăru.

În fine cruțarea ne ferește de rușinea de a lua și a nu mai da îndărăt. Dacă noi avem, ne și împăcăm cu cinste unde datorăm. De câte ori mulți ar voi să fie de omenie și să împăce tot, dară dacă nu pot... pentrucă nu sunt cruțători și nu știu împărți câștigul lor.

Cruțarea ne deprinde la lucruri bune. Așa să ne câștigăm averea noastră pe cale cinstită, să o chivernisim cu minte și pricepere. Un econom înțelept nu trage dela gura bouului de vinzare, nici plata lucrătorului harnic. Cât ar câștigă dela aceștia, înșălând și furând, câștigă de alt unde, să ferește de lipsele închipuite. Apoi îl deprinde la muncă neobosită întru îmbunătățirea holdelor sale, că acestea să-i aducă și mai mare dobândă și îl umplu de bucurie și încurajare la lucru. Doară ați observat cu ce bucurie lucrați toamna, când știți casele voastre pline, și cât de îngrijați sunteți primăvara, cu-

gotându-vă la cele ce vă lipsesc. În sfârșit cruțând și având noi cele de lipsă, mai ușor ne împlinim datorințele de binefaceri către cei lipsiți și când facem milă, facem din inimă fără a ne părea rău mai târziu.

La cruțare ne mai indeamnă încă alte două motive. Unul este persoana noastră. Noi fiecare voim să trăim în lume și trăind, să avem cele de lipsă, dacă cruțăm la timpul său. Iosif adunând bucatele în Egipt în anii cei buni, a avut 7 ani de foamete. Așa și noi, ne fiind dat nouă a ști timpii, nici că vom pică la pat în boale îndelungate: la bătrînețe, la timp de nevoie, când trupul cere hrană și îngrijire și trupul nu este în stare a câștiga nimica. Al doilea motiv este persoana altora. Pruncuții noștri cer pâine și haine dela noi și datori suntem lor cu acestea. Tot așa și cei neputincioși și chilăvi așteaptă ajutor dela cei întregi și sănătoși, la ce ne deobligă și legea noastră străbună.

Așadară, cruțați rodul ostenelilor voastre, când aveți. Socotiți, că un an ați lucrat pentru ele și că un an în viitor trebuie să trăiți din ele. Vă feriți de lipsele închipuite, accentuez de făluri, căci eu încă nu cunosc întâmplări, ca acestea să fie fericit pe cineva, ci din contra au adus pe mulți la apa nesărătă. Fălurile sunt folosite numai neguțătorilor, cari pe munca voastră oruntă, pe dulcele gurii voastre, vă înbracă cu niște frețe, pe cari și soarele și ploaia le strică și în scurtă vreme le aruncă pe gunoii. Nu vă înșalați zicând, că aceasta nu se poate, căci toate sunt zădarnice, numai munca întinsă și cruțarea câștigului ne vor putea scăpa de sărăcie, ne asigură un traiu mai ușor și o viață mai plucută.

N. Furca.

Istoria, întrebuințarea și însemnarea luminărilor de ceară în cultul bisericii ortodoxe

(Urmare)

În fine observ, că în timpurile cele dintâi ale creștinismului, cuminecându-se toți credincioșii, cari luau parte la s. liturgie cu s. daruri, se și înfățișau toți cu luminări aprinse la împărtășirea darurilor înaintea ușilor sântului altar; mai târziu însă recindu-se zelul credincioșilor în privința aceasta se prezentau la împărtășirea cu s. sacramente numai aceia cu luminări aprinse în mână, cari voiau a se cumineca, un uz, carele se observă și astăzi încă.

În urma nexului intern și organic existent între sacramentul euharistiei, care se plinește la s. liturgie, și între celelalte sacramente curând a trecut întrebuințarea luminărilor și la rânduețile liturgice, cu cari

se plineau și celealte sacramente. Trătând despre întrebuințarea luminărilor la aceste rândueți, voiu să încep mai întâiu cu rândueala s. botez.

De întrebuințarea luminărilor aprinse la săvârșirea sacramentului sântului botez, dăm deja în secolii cei primi ai creștinismului, cum ne putem convinge din scrierile părinților bisericești. Între luminările întrebuințate la ritul sacramentului botezului, e cea mai însemnată și ocupă locul prim luminarea, carea se dă celui ce se botează, după îmbrăcarea lui în veștmățul cel alb. Și anume se dă luminarea aceasta, dacă cel ce se botează e vârstnic, lui însuș în mână, iară dacă este copil mic unuia dintre nași.

Datina de a da neofitului luminarea aprinsă în mână e străveche; de ea amintesc atât părinții bisericii orientale cât și ai celei occidentale.

Cu mare pompă se sevârșia ritul predării luminei la botezarea regilor și a principilor. La cazuri de aceste se îmbrăcau în veștminte albe nu numai cei ce aveau să se boteze, ci și toți curtenii și militarii, purtând ca și neofitul făclii aprinse. Despre aceasta ne încredințăm din epistola lui Marcus Gazensis către împăratul Arcadiu, în carea vorbește de botezul împăratului Teodosiu celui Tinăr.

Sacramentul sântului mir se împărtășia în vechime și se împărtășește și astăzi imediat după sacramentul botezului, deci și luminările aprinse la săvârșirea sântului botez ardeau și ard și în prezent și la săvârșirea sântului mir, cu unică deosebire, că în timpurile vechi luminarea, care o primia cel ce se botează sau nașul lui, se stingea după botez și se puneă de o parte, iară în ziua de astăzi arde ea și în timpul săvârșirii sacramentului sântului mir.

Însemnătatea luminării acesteia e atât de mare, încât preotului i-se impută de un păcat greu, dacă ar boteza fără de ea; iară poporul nostru e atât de pătruns de însemnarea ei, încât îndătimează a o păstră până în oara morții, când o și aprinde.

Mai e de observat, că nou botezații în timpurile cele vechi ale creștinismului, — ceea ce în unele părți ale bisericii ortodoxe se întâmplă și de prezent — după primirea s. sacrament al botezului și al mirului se petreceau cu luminări aprinse până acasă, cum ne mărturisește aceasta Simeon Tesalonicianul.

În cele șapte zile următoare după primirea sacramentului sântului botez și al s. mir se înfățișau neofiii în biserica cea veche creștină cu luminările primite la botez, luând cu ele parte la serviciul dumnezeesc și întrebuințându-le și la întâia cuminecarea cu sântul sacrament al euharistiei, observând datina veche creștină, în urma căreia credincioșii se înfățișau la primirea s. euharistiei cu luminări aprinse.

La sântul sacrament al pocăinței s'au întrebuințat luminări aprinse la reprimirea solemnă a penitențelor în sinul bisericii. Ceremonia acestei primiri, despre care vorbesc mai mulți părinți și scrietori

bisericești, precum Ieronim, Ciprian, Ambrosiu ș. a. se serbă în biserica orientală în Vinerea cea mare, iară în biserica occidentală în Joiă cea mare, și penitenții se înfățișiau spre scopul acesta în biserica episcopală stând desculți și cu luminări stinse în pronaosul bisericeii; de abia după reprimirea lor în biserică, carea eră împreună cu felurite ceremonii semnificative li se aprindeau luminările de cătră diacon. Desființându-se mai târziu în biserică institutul penitenților, a încetat și ceremonia la repremirea lor în sinul bisericeii și așadară și întrebuițarea luminării la aceasta ceremonie.

Precum la celelalte sacramente, așa și la *sacramentul preoției* s'au introdus de curând luminările, ele însă nu se întrebuițau numai la hirotonii, adecă la hirotonia diaconilor, presviterilor și episcopilor, ci și la hirotosii, adecă la hirotosia lectorilor și ipodiatonilor. Premergând hirotosiile aceste hirotoniei în diacon, presviter și episcop voiu vorbi despre întrebuițarea luminărilor la sacramentul preoției mai la vale.

La *sacramentul cununiei* sunt pe lângă luminările, cari se aprind la sevârșirea lui, de amintit făcliile, cari le țineau în biserica veche logodiții în decursul sevârșirii acestui sacrament și cari le primiau ei înainte de intrării lor în biserică. Și preoții țineau așisderea făclii de ceară aprinse, precum zice Simion Tesalonicianul. În prezent le țin făcliile aceste martorii, cari asistează la împărtășirea acestui sacrament, sau nunii. În biserica veche creștină se petreceau cununaii de cătră un cleric cu făclii aprinse până acasă.

La *sacramentul oleo-ungeriei* în urmă se întrebuițază șapte luminări aprinse după numărul preoților, carele este prescriș la săvârșirea acestui sacrament. Neffind însă numărul recerut al preoților, ci numai cinci, trei sau doi, numărul luminărilor rămâne tot acelaș. Luminările aceste se sting tot câte una de preoții funcționari după cetirea fie-cărei din cele șapte evanghelii prescrișe la săvârșirea acestui sacrament.

Cât acuma de întrebuițarea luminărilor la rândueala celor 7 laude bisericești sau dumnezești, apoi trebue să observ mai întâiu, că fiind cuprinsul acestor servite dumnezești în biserica veche creștină mai estins, iară ritul lor în multe privințe altul cum e astăzi, n'a putut nici modul cel vechiu al întrebuițării luminărilor la cele 7 laude bisericești să consune întocma cu cel uzitat în biserica de astăzi. Mai ales la lauda bisericească de dimineață, la mâneacă, se întrebuițau în biserica veche în alt mod cum se întrebuițază ele la servit dumnezeesc de prezent. Trătând despre întrebuițarea luminărilor la săvârșirea celor șapte laude în biserica de astăzi, voiu să ating și întrebuițarâa lor diferită la sevârșirea acestor laude în biserica veche.

(Va urma)

»Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român«

AVIZ

pentru vizitatori expozițiunii și ai sărbărilor ce se vor aranjă în Sibiiu în timpul dela 6/19 până 15/28 August 1905 din incidentul inaugurării Muzeului istoric și etnografic al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“.

Pentru orientarea prealabilă a publicului român, care va vizită Sibiiul în timpul dela 6/19—15/28 August a. c. și ca răspuns la multe scrisori prin cari se cer informațiuni asupra serbărilor proiectate din incidentul Adunării generale a „Asociațiunii“ și al inaugurării Muzeului acesteia, direcțiunea expozițiunii se vede îndemnată a publică următorul aviz pentru orientarea prealabilă a publicului vizitator.

Programa difinită nefind încă stabilită în toate detaliurile, se va publică numai cu o săptămână înainte de inaugurarea Muzeului. Deocamdată comitetul aranjator al serbărilor a stabilit următoarea

Programă prealabilă:

Sâmbătă, la 6/19 August 1905.

Prima ședință a adunării generale a „Asociațiunii“. Inaugurarea expozițiunii în sala festivă a Muzeului. Banchet.
Serată etnografică în sala festivă a Muzeului. (Prezentarea costumelor, danțurilor și melodiilor românești).

La toate sărbările ce se vor aranjă în această zi, vor aveă intrarea exclusiv numai membrii „Asociațiunii“ și persoanele oficiale, la inaugurarea Muzeului.

Pentru publicul extern sărbările se vor inaugură abia mâne-zii:

Duminecă, la 7/20 August 1905

Deschiderea expozițiunii pentru publicul vizitator. A doua ședință a adunării generale a „Asociațiunii“.

Ședință festivă a secțiunilor științifice-literale ale „Asociațiunii“.

Opereta „Moș Ciocârlan“ de Todor cav. de Flondor, reprezentată de reuniunea română de muzică din Sibiiu în teatru orășănesc.

Luni, la 8/21 August 1905.

Prima ședință a adunării generale a „Societății pentru fond de teatru român“.

A doua reprezentațiune a operetei „Moș Ciocârlan“.

Martți, la 9/22 August 1905.

A doua ședință a adunării generale a „Societății pentru fond de teatru român“.

Inaugurarea scenei în sala festivă a Muzeului prin o reprezentațiune teatrală a unei societăți de diletanți români din Sibiiu.

Mercuri, la 10/23 August 1905.

Conferința Directorilor Băncilor rom. din Ungaria.
Concert cu concursul societății de muzică „Carmen“.

Joi, la 11/24 August 1905.

Conferințe publice în sala Muzeului.
Repetiția seratei etnografice.

Vineri, la 12/25 August 1905.

Conferințe publice în sala Muzeului.
Reprezentățiune teatrală a societății de diletanți din Sibiu.

Sâmbătă, la 13/26 August 1905.

Conferințe publice în sala Muzeului.
Concertul Reuniunii rom. de muzică din Lugos.

Duminică, la 14/27 August 1905.

Vizitarea catedralei rom. din Sibiu.
Excursiune cu tren special la Săliște, unde se va aranja o petrecere populară și un concert.

Luni, 15/28 August 1905.

Inaugurarea școlii industriale de fete.
Închiderea expozițiunii.
Bal festiv.

Observări. Timpul și locul, în care se vor așeza serbările înșirate, se va publica în Programă definitivă, care va arăta și prețul locurilor, precum și locul vânzării biletelor de intrare. Comitetul aranjator își mai rezervă dreptul de a schimba ordinea sărbătorilor înșirate până la stabilirea programei definitive și detaliate.

Această programă definitivă se va trimite (franco) cel mult până la 2/15 August a. c. tuturor vizitatorilor, cari o vor cere și vor înainta taxa de înscriere de 1 coroană.

Călătoria pe căile ferate.

Comitetul central a cerut la Ministrul ung. de comunicațiune pentru membrii „Asociațiunii“ favorul obicinuit, de a putea călători pe căile ferate ungare cu preț redus (la prețul biletelor pentru clasa proximă inferioară), dar până'n momentul de față nu a primit răspunsul Ministeriului. Îndată-ce acest răspuns va sosi, publicul va fi avizat despre aceeașă prin ziare. Și până atunci Comitetul aranjator primește prenotări pentru asemenea bilete și le va trimite (franco) împreună cu programă detaliată tuturor persoanelor cari vor înainta în acest scop taxa de 1 cor.

Direcțiunea Căilor ferate române a acordat vizitatorilor expozițiunii o reducere de 50% pentru călătoria la stațiunile Predeal și retour. De această reducere se vor putea bucura numai persoanele, cari vor prezenta un bilet de legitimare ce se va libera (la nume) de direcțiunea expozițiunii tuturor vizitatorilor, cari îi vor trimite în acest scop taxa de înscriere de K. 1. (lei 1.05). Taxa de K. 1. — este astă a se achita separat și pentru trimiterea programei definitive.

Correspondențele

de ori-ce natură, cari privesc expozițiunea, programă definitivă, etc., sunt a adresă Directorului expozițiunii:

Dr. Corn. *Diaconovich* în Sibiu (Nagyszeben), iar cere-
rile pentru încvartirare D-lui Dr. Oct. Russu, avocatul
„Albinei“, tot în Sibiu.

Încvartirarea oaspeților.

În vederea împrejurării, că în timpul expozițiunii și al serbărilor împreunate cu aceasta, va veni la Sibiu, după toată propabilitatea, un număr foarte considerabil de vizitatori externi, cari nu se vor putea adăposti cu toții în hotelurile din acest oraș. Comitetul aranjator a instituit un *Biuro de încvartirare*, care va funcționa în timpul dela 5/18—15/28 August și va servi publicului vizitator al expozițiunii cu informațiuni asupra camerelor disponibile în hoteluri și la case particulare.

În acest scop Biuroul instituit deoparte a intrat în pertractări cu hotelierii din Sibiu, iar de altă parte a făcut o conscripțiune a tuturor camerelor mobiliate, ce se vor putea închiria în timpul expozițiunii, fixându-se totodată și prețul acestor camere. Mai departe va instala în seminarul Andreian, și în alte localități, mai multe dormitoare cu un număr mai mare de paturi, ca să nu rămână fără adăpost nici vizitatorii, cari nu vor mai găsi camere sepearte.

Ținând cont de experiențele din trecut, când un număr mai mare de oaspeți sosiți la Sibiu nu a găsit adăpost din cauza, că multe camere au fost rezervate pentru persoane, cari au anunțat venirea lor, dar de fapt nu au venit ori au sosit mai târziu și în parte au ocupat apoi alte camere disponibile — *Biuro de încvartirare nu primește comande de a rezervă camere ci se va restringe exclusiv numai la adăpostirea vizitatorilor, cari după sosirea lor în Sibiu îi vor cere intervențiunea.*

Prin urmare vizitatorii externi, cari nu vor găsi loc la hoteluri sau la cunoșcții lor, sunt invitați, ca după sosirea lor în Sibiu să se adreseze către Biuroul de încvartirare, care va funcționa în localitățile sale de lângă Gara Sibiu, în timpul sosirii trenurilor, și le va da cu toată prevenirea informațiunile, de cari vor avea trebuința.

În scopul de a putea liberă biletele de încvartirare fără multe întârziări, precum și spre a înlesni lucrarea comitetului de încvartirare și spre a evita aglomerări prea mari, vizitatorii expozițiunii sunt rugați, că în interesul lor propriu, să anunțe ziua și ora sosirii lor, întrucât se va putea până la 2/15 August a. c. la adresa D-lui Dr. Oct. Russu în Sibiu, artându-i dorințele lor cu privire la numărul paturilor și la prețul camerelor.

Sibiu, 7 August (25 Iuliu 1905.

Directorul Expozițiunii

Dr. Diaconovich

Varietăți

Mănăstirea dela Izvor. În credință, că biserica mănăstirii va fi gata, mulțime de peregrini, ca nici odată, din diferite părți ale diecezei au venit în ziua de st. Ilie la numitul loc de închinare. Remarcabile au fost litiile dela Caransebeș, Logoj și Silagiu. În presara sărbării s'a făcut vecernie și sfințirea apei, apoi nenumărate slujbi private. În ziua de st. Ilie utrenia.

și st. liturgie. În decursul sărbării au slujit protopresbiterul M. Popoviciu, presbiterii S. Popa (Fizeș), Ioachim Jurca (Ezeriș), Petru Ieremia (Câlnic), Iancu Ișfan (Bocșa), C. Zuiac (Vasiova) și diaconul Macarie Gușcă. Cu ocaziunea aceasta s'a sfințit izvorul de lângă drumul ce duce la mănăstire, întocmit pentru trebuințele peregrinilor pe spesele binecredinciosului George Drăgălina.

Mulțămită publică. Pe seama bisericii Mănăstirei dela „Izvor“ Prea Stimata Doamnă Anastasia Tempea, preoteasă în Toracul-mare, pătrunsă de cele mai curate sentimente religioase, a donat un potir, o linguriță, și ștergarul, pentru împărțășirea sfințelor Taine; iară Prea On. Domn părintele Pavel Tempea a donat 10 cor. Mulțămim frumos și pe această cale publică, pentru acest dar frumos; bunul Dumnezeu să răsplătească însutit jertfa lor. Tot pe seama numitei biserici a donat și Prea Stimata Domnișoară Lia Drăgălina, din Caransebeș un măsaiu foarte frumos de catifea pe tetrapod. Mulțămim frumos de asemenea și Prea Stimata Domnișoarei, pentru darul frumos, ce l-a făcut. *Macarie Gușcă* ierodiacon.

„Societatea pentru fond de teatru român“ își va ținea adunarea sa generală în Sibiu, în sala festivă a muzeului Asociațiunii, în zilele de Luni 8 (21) și Marți în 9 (22) August 1905, în șirul festivităților Asociațiunii. Învităm la aceasta adunare generală pe toți membrii fondatori, ordinari și ajutători ai societății, precum și pe toți binevoitorii ei și spriginitorii culturii românești. Brașov, din ședința comitetului Societății pentru fond de teatru român, ținută la 1 Iulie 1905. *Iosif Vulcan* m. p., președinte. *Dr. Iosif Blaga* m. p. secretar. Programa. I. Ziua primă: Luni, în 8 (21) August 1905. 1. Deschiderea adunării generale, la 10 oare a. m. 2. Alegerea a doi notari pentru ședințele adunării. 3. Raportul general al comitetului societății asupra lucrării sale dela adunarea generală din urmă. 4. Alegerea unei comisiuni de 5 membri, pentru cenzurarea raportului general al comitetului. 5. Raportul cassierului despre starea cassei și peste tot despre averea societății. 6. Alegerea unei comisiuni de 5 membri pentru cenzurarea raportului cassierului. 7. Alegerea unei comisiuni de 5 membri, cari în înțelesul §-lui 5 din Statutele societății, vor înscrie membrii fondatori, ordinari și ajutători pentru societate. 8. Cetirea disertațiilor corespunzătoare scopului societății, înștiințate președintelui înainte de adunare. 9. Închiderea ședinței. II. Ziua a doua: Marți, în 9 (22) August 1905. 1. Deschiderea ședinței. 2. Cetirea procesului verbal al ședinței precedente și verificarea lui. 3. Raportul comisiunii pentru câștigarea de membri noi. 4. Raportul comisiunii însărcinat cu cenzurarea raportului cassierului și averii societății. 5. Raportul comisiunii însărcinate cu cenzurarea raportului general al comitetului. 6. Determinarea locului unde se va ținea adunarea generală pentru a. 1906. 7. Alegerea unei comisiuni de 3 membri pentru verificarea procesului verbal din ședința a II-a. 8. Închiderea adunării,

Himen. Dl *Augustin Ghilezan*, absolvent de teologie, își serbează cununia sa cu d-ra *Ofelia*, fca părintelui *Silviu Colojoară* din Denta. Dumineca la 31 Iulie a. c.

Bibliografii

Dr. Elie Miron Cristea: Iconografia și Intocmirile din internul bisericii răsăritene. Sibiu, 1905, Tipografia arhidecezană. 8°, pag. 300. Prețul broș K 5.—, fin legat K 6.— (+ portul postal 30 fil).

Dr. A. Bogdan-Hoya: Cântece de copii și jocuri. Editura Librăriei Ciurcu, Brașov 1905. Prețul 32 bani.

Anuarul școlii comerciale superioare greco-orientale Române din Brassó (Brașov), pe anul XXXVI. al existenței sale. Anul școlar 1904—1905. Publicat de *Arseniu Vlaicu*, director. Brassó (Brașov) Tipografia Ciurcu & Comp. 1905.

Aviz

Acei pictori, cari voesc a reflectă la zugrăvirea bisericii gr. ort. rom. din Mehadia să binevoiască a se adresa pentru informațiuni detaliate la președintele comitetului Dl. *Ion Popoviciu*, mai consult însă e a se înfațiosă în persoană la numitul Domn.

2—3 [29]

Comitetul parohial

Licitațiuni minuende

În urma încuviințării Venerab. Consistor diecezan dtdo 21 Iunie a. c. Nr. 1923 B. se escrie licitațiune minuendă pentru ridicarea turnului bisericii la o înălțime mai corespunzătoare și astrucarea lui cu aramă, pardosirea padimentului cu petrii de porțelan ciment mosaic, și în fine îngrădirea curții cu gard de fer bătut, a bisericii gr. ort. rom. din com. **Valeaboului**, tractul Caransebeșului, cu prețul de exclamare 868 Cor. 18 fil.

Licitațiunea se va ținea în 31 Iulie c. v. (13 August c. n.) a. c. la 11 oare a. m. în școala confesională din loc.

Reflectanții vor avea a depune înainte de licitațiune vadiul de 10 % în bani gata ori hârtii de valoare.

Planul și specificățiunea de măsuri și spese se pot vedeă la oficiul parohial din Valeaboului.

La licitațiune se vor admite numai bărbați probați și de omenie, cari pot dovedi, că au mai efeptuit astfel de lucrări.

Valeaboului, din ședința comitetului parohial, ținută la 3/16 Iulie 1905. 3—3 [27]

Valeriu Nicolaeviciu
preot și președ. com. paroh.

Grigorie Lația
not. comit. paroh.

În urma încuviințării Ven. Consistor diecezan ddo 14. Mai, No. 1223 B. ex 1905 se escrie licitațiune minuendă, pentru îngrădirea sântei biserici din comuna **Bârliște** tractul Bisericei-albe, cu stachete de fer cu prețul de exclamare 3632 cor. 62 fil.

Licitațiunea se va țineă Duminecă în 14-lea August 1905 st. v. la 3 oare p. m.

Reflectanții vor aveă a depune înainte de licitațiune vadiul de 10% în bani gata ori hârtii de valoare.

Planul și specificațiunea de spese și măsuri se pot vedeă la oficiul parohial din Bârliște.

La licitațiune se vor admite numai bărbați probați și de omenie, cari pot dovedi, că au mai efeptuit astfel de lucrări.

Bârliște din ședința comitetului parohial ținută la 10 Iulie 1905. 2—3 [33]

Ion Roșovan
președinte

Mina Nemoian
not. com.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

» ȘEBEȘANA «

Cassă de păstrare pe acții în Caransebeș.

Concurs

Pentru ocuparea unui post de funcționar la „Sebeșana“ se escrie concurs până la 1 Sept. n. 1905.

Reflectanții la acest post au să documenteze că au terminat școala comercială cu maturitate și posed limba română, maghiară și germână perfect în vorbire și scriere.

Cei cu praxă de bancă vor fi preferiți.

În cazul, că reflectantul sau reflectanta va fi ales *cassar* la acest institut, trebuie să depună cautiune de 1000 (una mie) coroane.

Salarul anual se hotărește: pentru începători cu 1000 cor.; iar pentru reflectanții cari pot dovedi că au praxă se fixează după învoire reciprocă.

Numirea de funcționar definitiv al institutului se face numai după un an de probă.

Petițiunile ajustate cu documentele necesare se adresează până la termenul amintit mai sus către

Direcțiunea „Sebeșanei“.

Pentru întregirea postului de învățator la școala confesională gr. ort. rom. din **Bichigi**, protopresbiteratul Făget, conform înaltei ordinațiuni a Venerabilului Consistor diecezan ddo 28 Martie Nr. 1030 B. ex 1905, se escrie concurs cu termen de 30 de zile de recurgere dela prima publicare pe lângă următoarele emolumente:

1. Salarul învățătoresc 600 cor.
2. Conferința învățătorească 12 cor.
3. Scripturistica învățătorului 6 cor.
4. Relut pentru lemne 120 cor., din cari are a se încălzi și sala de învățământ. — Din aceasta sumă se compet învățătorului 80 cor. și școalei 40 cor. Lemnele are alegândul învățator a și-le aduce pe spesele sale.
5. Dela înmormântări unde va fi poftit câte 80 fil.
6. Cvarțir liber cu 2 odăi, cămară, grajd, precum și grădină de legumi de 1/2 juger.

Alesul învățator este îndatorat, pe lângă purtarea cantoratului în și afară de biserică a purtă și scripturistica în comitetul și sinodul parohial și a compune socotelile cultului și a bisericei, fiind pentru aceasta separat remunerat cu dooezeci de coroane.

Pentru serviții prestate înainte de ocuparea acestui post, comuna bisericească nu acoardă alesului nici un fel de emolument.

Doritorii de a ocupă acest post au a-și așterne petițiunile instruate conform normelor din vigoare, în termenul deschis la Prea Onoratul Oficiu protopresbiteral a tractului Făget și numai cu prealabila încuviințare a Prea On. Oficiu protopresbiteral are a se prezentă în comună.

Comitetul parohial dorește, ca recurenții să se prezinte în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sânta biserică.

Bichigi, din ședința comitetului parohial ținută la 26 Maiu v. 1905. 1—3 [36]

Comitetul parohial.

În conțelegere cu mine: Sebastian Olariu protopresbiter tractual.

Pe baza ordinațiunei Ven. Consistor diecezan din 12 Ianuarie a. c. Nr. 4717 Șc. ex 1904 se escrie concurs pentru ocuparea postului de învățator dela școala confesională gr. or. rom. din **Dezești**, protopresbiteratul Bocșei Montane, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele sunt:

1. Salar în bani gata 600 cor.
2. Relut pentru 20 m. de lemne pe sama învățătorului 128 cor., care învățătorul are să și-le aducă.
3. Pentru 12 m. de lemne pe sama salei de învățământ 74 cor. Aceste lemne încă are să le aducă alesul învățător pe speșele sale.
4. Pentru scripturistică 10 cor.
5. Pentru adunarile generale și conferințele învățătoresți 22 cor.
6. Dela fiecare înmormântare unde va fi chemat 40 fileri.
7. Cortel liber în edificiul școlii și grdină de legumi.
8. Două jughere pământ arător și fânaș, însă alesul învățător are a plăti toate dările recerute.

Alesul învățător este îndatorat a purta cantoratul în și afară de s. biserică și a instrui tinerimea școlară în ceremoniile bisericesti.

Pentru servii învățătoresți prestate înainte de ocuparea definitivă a acestui post comuna bisericască nu acoardă nici un emolument.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne suplicile de concurs, adresate comitetului parohial, Prea On. Oficiu protopresbiter în Bocșa Montană (Nemet-Bogsan)

Dezești din ședința com. paroh. ținută la 3 Iulie st. v. 1905. 2—3 [35]

Ioachim Meda

preș. com. par.

George Vernica

not. com. par.

În conțelegere cu mine: *Maxim Popovicu* ppresbiter.

Pentru ocuparea definitivă a postului de paroh în parohia de clasa a II-a din comuna gr. or. rom. **Maciova**, protopresbiteratul Caransebeșului, se escrie, pentru a 2-a oară concus cu termen de 30 de zile dela prima publicare în organul eparhial „Foaia Diecezană.”

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Două sesiuni parohiale în complex de 64 jugere.
2. Birul parohial, pe care îl prestează credincioșii de fie-care număr de casă 2 coroare în bani sau 15 oche de cucuruz în natură.
3. Venitele stolare uzuat în comună dela boteze, cununii, înmormântări, praznice și alte funcțiuni.
4. Alte venite accidentale în sumă de 100 cor.
5. De cortel va îngrijii comuna bisericască.
6. La concurs vor fi admiși și concurenți cu cvalificațiune pentru parohii de clasa a III-a, dacă nu se vor prezentă și concurenți cu cvalificațiune pentru parohii de clasa a II-a.

Concurenții au a subșterne petițiile, instruate conform Statutului organic și Regulamentului pentru parohii și adresate comitetului parohial din Maciova, Prea On. Oficiu protopresbiter al gr. or. român din Caransebeș.

În fine concurenții sunt potțiți a se prezentă în vre-o Duminecă ori sârbătoare în s. biserică din Maciova, însă nu în ziua alegerii, spre a-și arăta desteritatea în cântare, tipic și oratorie, dar numai cu încuviințarea prealabilă a protopresbiterului tractual.

Maciova din ședința comitetului parohial ținută în 6/19 Martie 1905. 3—3 [31]

Vichentie Teranu m. p.

preș. com.

George Lipovan m. p.

not. com. par.

Pé baza ordinațiunii Ven. Consistor diecezan ddo 11 Iulie a. c. Nr. 1324 B. prin aceasta se escrie concurs pentru ocuparea postului de capelan pe lângă preotul Teodor Muntean din **Delinești**, protopresbiteratul Caransebeșului, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. $\frac{1}{3}$ parte din sesiunile parohiale constatatoare din 64 jugere.
2. $\frac{1}{3}$ parte din stola parohială, regulată în salar fix anual de 400 coroane.
3. $\frac{1}{3}$ parte din birul parohial.
4. $\frac{1}{3}$ parte din venitele accidentale.

Concurenții au a subșterne petițiile instruate conform Statutului organic și Regulamentului pentru parohii și adresate comitetului parohial din Delinești, Prea On. Oficiu protopresbiter al gr. ort. român din Caransebeș.

Delinești, din ședința comit. parohial, ținută la 20 Iulie 1905. 2—3 [34]

Comitetul parohial

În conțelegere cu protopresbiterul tractual.

Intravilan de Vinzare

Intravilanul din strada Maria Terezia și strada Wekerle, privescstea spre piața principală, să vinde din mână liberă. Intravilanul e de 90□ stânjeni de mare.

Deslușiri dá Domnul **Eduard Eckart**.